

MIDNATTS ROPET

MARANATA DU VÅR HERRE KOM

Nr 9 – fred. den 24 april 1970 – Årgång 11 – pris 1:50 kr. (befriad från moms)

Mina älskade!

Hela världsalldet går mot sin upplösning. Inse hur nödvändigt det är att leva ett heligt och gudfruktigt liv medan vi väntar på att Guds dag skall komma och vi påskyndar dess ankomst. Himlarna skall upplösas av eld och elementen smälta av hetta. Men i enlighet med hans löfte väntar vi nya himlar och en ny jord där rättfärdigheten bor

Petrus

"De som var redo gick in"

Jesus skall komma igen, och tidstecknen säger oss, att vi står inför denna tidsålders avslutning.

Snart skall "Herren själv stiga ned från himmelen, och ett maktbud skall ljuda, en överängels röst och en Guds basun. Och först skola de i Kristus döda uppstå. Sedan skola vi som då ännu leva och hava lämnats kvar bliva jämte dem borttryckta på skyar upp i luften, Herren till mötes. Och så skola vi för alltid vara hos Herren." (1 Tess. 4: 16—18)

Församlingen, Jesu Kristi brud, skall, eskorterad av himmelska furstar och väldigheter, i hast evakuera från jorden för att tråda fram inför Gud på Sions höjder. Är du redo för uppbrott?

Jesus Kristus, vår himmelske brudgum, skall till de himmelska härskarornas jubelrop föra en jungfrueligt ren och obesmittad brud in i festsmyckade bröllops-salar. Ingen synd kommer in där. "Ty så ville han själv ställa fram församlingen inför sig i härlighet, utan fläck och skrynka och annat sådant. Fastmer skulle hon vara helig och ostrafflig." Många kristna bekännare tycks icke ta denna sak så allvarligt, och de ger därvid tillkänna, att de icke är med i brudskaran. Om församlingen är bruden, måste varje sann kristen vara en brudesjäl, och för en sådan framstår det alltid som en livsnödvändighet att leva och verka som om varje dag vore den sista.

Eftersom hon har mött denna omätliga kärlek från brudgummens sida och svarat ja till honom, är det angeläget för henne att undvika allt som kan störa denna innerliga gemenskap. Jesus skall hämta en brud, som icke lever i flirt med världen utan i uppriktig trohet mot honom under trolovningstiden. Hur har du det? Lever du kvar i den första kärlekens intima gemenskap med Jesus? "Jag har trolovat eder med Kristus och ingen annan för att kunna ställa fram inför honom en ren

jungfru. Men jag fruktar, att såsom ormen i sin illfundighet bedrog Eva, så skola till äventyras också edra sinnen fördärvas och dragas ifrån den uppriktiga troheten mot Kristus." (2 Kor. 11: 2—3)

Varje kristen, som i sitt hjärta ger rum för världen och dess väsende, lever i andlig otukt, och varje församling, som låter världsligheten tränga in i sin mitt, blir en karikatyr av Kristus och förvandlas successivt till en avläggare av den stora babylons-skökan. Församlingen skall icke bestå av ljumma kristna. Gör hon det, vilar Jesu dom över henne: "Men nu, då du är ljum och varken varm eller kall, skall jag utspy dig ur min mun." (Upp 3: 16)

En sådan församling äger icke något existensberättigande, om hon icke gör bättring och omvänder sig, till vad pris det än må kosta. Vill hon icke göra det, återstår endast ett alternativ för den själ, som icke vill stödja skökoväsendet: "Vänd dig bort ifrån sådana." Världens vänskap är Guds ovänskap. Den som lever i ett sådant tillstånd blir ohjälpligt kvar, då Jesus kommer.

Det gäller att i tid verkligen se om sin lampa. Finns det olja i både käril och lampa? Överensstämmer liv och bekännelse? Bor Anden i din kropps tempel?

Då Jesus kommer, hämtas alla de som är redo. Han kommer icke att söka upp någon församlingsföreståndare för att se, vilka som är med i matrikeln. Ej heller kommer han att fråga, om du har medlemskort, som är utfärdat av någon kyrka. Endast om ditt namn står skrivet i Livets bok, kommer du att få vara med, när bruden lyftes från en skräckslagen värld.

"Sök Andens olja nu, min vän, och redo stå för brudgummen!"

Herren vill frigöra dig, så att du kan bli till största möjliga välsignelse och hjälp för sargade själar i denna ångestfyllda tid.

A. I.

■ nytt ■ kort ■ aktuellt

■ ■ Tryckfrihetsparagrafen försvinner, om justitieminister Lennart Geijer får som han vill i en proposition. Paragrafen lyder: "Om någon offentligt skymfar sådant som av svenska kyrkan eller annat här i riket verksamt trossamfund håller heligt, dömes" osv.

Samtidigt upphävs dess mot-svarighet i tryckfrihetsförordningen.

En statlig utredning har forskat fram att ursprunget till "hädelseparagrafen" fanns i 3 Mos. 24: 13—16.

Propositionen innefattar även lagparagrafen om att "den som sårar tukt och sedlighet genom framställning i skrift eller bild, försäljning, visning eller spridning av sådan skrift eller bild" osv., vilken försvinner helt.

Däremot får bilderna inte visas i porrhandlarnas skyltfönster. ■

■ ■ "Om en vårdenhet för människor med psykiska problem över huvud taget skall ha något berättigande, måste det bli en plats dit man kommer av egen fri vilja", säger dr C Båge i en kritisk artikel i DN och citerar en engelsk psykolog: "10 000-tals patienter i England får sina hjärnor stympade på kirurgisk väg eller stympade med serier av elchocker". Och "kanske är det inte allför orimligt att säga att det mycket ofta är när människor börjar bli friska som de kommer på mental-sjukhus".

MIDNATTS ROPET

MARANATA
DU VÅR HERRE KOM

I detta nummer bl. a.:

PROTESTANTDJÄVULEN

**Helge Berntsson visar på ett av
djävulens trick att beröva oss
frimodigheten**

Se sid 5

ABRAHAMS VÅNDA

**Östen Dahlberg, Skellefteå, ger oss en
trosstärkande och intressant aspekt
på Abrahams liv**

Se sid 6-7

LassO kommenterar

— kontakt med läsare

★ ★ ★

NÄSTA NUMMER:

EVANGELISATIONSNUMMER

**Inför tältpremiärerna trycker vi ett specialnummer med
tanke på de stora skaror människor vi möter.**

Gör även Du en insats!

Beställ extra exemplar för massspridning.

**MIDNATTSROPET — Organ för andlig väckelse i dag
utkommer med ett 20-sidigt nummer varannan fredag
Ansvarig utgivare: ARNE IMSEN • I redaktionen: LARS
O. ANDERSSON och ULLA NÄSHOLM • Layout: PER-
ARNE IMSEN • Adress (red. och exp.) Box 6177, 102 33
STOCKHOLM • Tel. (red. och exp.) Växel 08-34 06 35**

Helge Berntsson:

Turism och Evangelisation

Vårt land har skaffat sig världsrykte genom sin måttlösa synd. "Fattigmiljonären" från överflödslandet där uppe i norra Europa har blivit ett ordspråk. "Den svenska synden" har blivit ett begrepp ut över hela världen. Via filmen och turismen har svensk tygellöshet och omoral, till stor skam för det fåtal, som ännu har förmåga att rodna av blygsel, exporterats till praktiskt taget samtliga världsdelar.

Turism! Det är ett sesamord, som får sydlänningens pupiller att öppna sig och bli som stora dollartecken. Det är ljuvlig musik för varje korrumberad handelsminister, som kämpar för balans i budgeten.

Turism! Det är svälten utanför dörren i dag för skoputsargardet. Det är tjurfäktning, sol, playa och salta bad, barer, nattklubbar och bordeller för andligt underutvecklade men livshungriga människor, och det ger gemene man skrytsam självkänsla av att ha varit i främmande land.

Men vad är turism för oss kristna?

Det hände här i Marbella efter ett evangeliskt möte. Jag blev presenterad för en spansk hotellman. Han tillhörde hotellledningen och bekände sig tro på Bibeln och sympatisera med de "evangeliska". När jag nämnde, att jag hade kommit från Sverige för att missionera i hans fosterland, utbrast han spontant: "Sverige! Då har du väl tillräckligt med arbete i ditt hemland om jag skall döma efter hur de svenska protestanterna lever på vårt hotell." Min tanke var inte lika spontan men har kommit i efterhand: "Hur mycket har inte du tjänat på den svenska synden!"

Här har vi i ett nötskal, vad turismen är för många i detta land — ett nödvändigt ont. — Sydlänningen sväljer turismen ungefär som en sjuk sin beska medicin och grinar illa. Ibland blir den sjuke frisk av kuren, men den katolske sydlänningen har svalt turistkapitalet och som regel blivit allergisk mot allt vad protestantism heter och helt naturligt blivit ännu mer hängiven sin religion.

"Om jag skall döma efter hur protestanterna lever på vårt hotell." Vad menade hotellmannen i Marbella? Den som har sett turister kränga av sig de sista resterna av eventuella hämningar så snart de forcerat tullen på svensk mark och formligen krypa eller vingla genom visitlandets tullspärrar, förstår man hans indignation och förakt.

Turism är verkligen något mer än kapitalinflöde i exotiska länder med sommarklimat, där de redan privilegierade får det ännu bättre och de sociala orättvisorna blir ännu större. Det är mer än läkande solbränna och billiga souvenirer. Turism är också ett stycke ambassadörtjänst för det land, den kultur och den religion i vilken turisten har sina rötter. För en kristen och frälst man och kvinna är detta ansvar långt allvarligare än vad människor vanligen tänker sig, då de ger sig ut på äventyr i främmande land. Ty alla troende är ju Jesu Kristi personliga representanter och skall göra Guds eviga rike känt bland alla folk var helst de befinner sig. Hur är denna gudomliga kallelse och tjänst förenlig med avkoppling av allt kristet ansvar, då de uppträder som semesterfirare utomlands? Betyder avkoppling i verkligheten fränkoppling och urspårning? Är man frälst turist, så är man väl i första hand frälst också då man vistas i främmande miljöer? Turistens alla mer eller mindre åtrådade rättigheter måste förvisso komma i andra hand. Vårt slutmål är ju himlen, och dit kommer man inte med turistpass. Fastmer gäller det att fullgöra allt och uthålligt kämpa den goda kampen — även under semestertid i ett turistland. Det måste väl vara vår simpla skyldighet att verka för ett rätt utbyte. Då vi njuter av naturen och klimatet i ett annat land, bör vi visa vår tacksamhet till Gud, som gjort detta möjligt för oss, genom att på alla upptänkliga sätt dela med oss av det andliga goda han i sin stora nåd anförtrott oss att förvalta.

Turism kan bli effektiv evangelisation både i resgrupper och bland folk med främmande tungomål. Den ansvarsmedvetne söker upp de troende och uppmuntrar dem och blir själv förnyad i tron på många sätt. Det är självklart att en ansenlig uppsättning traktater följer med i bagaget. Det finns traktater för varje språkområde, och det är en upplevelse att förmedla dem i direktkontakt med människorna. Dessutom är det väl helt i sin ordning att 10 % av semestervalutan avsättas för Guds verk i det land man ämnar besöka. Det kommer förvisso bli dyrköpta souvenirer med evighetsvärde. Kanske denna djärvhet leder till utvisning ur semesterlandet, men är det inte värt priset?

Protestant djävulen

Djävulen kommer alltid att uppväcka någon vid din sida, som protesterar mot ditt handlande, när du lyder Sanningen, Guds eget ord. Ja det kan gå

Om du blir överbevisad av synd och visar ånger efter Guds sinne, så kommer det protester från djävulens agenter, världens barn. Dina arbetskamrater och dina grannar kommer att protestera mot *"dina svagheter och mentala rubbningar"*. Om du bekänner din synd och upplever frälsningen i Jesus Kristus, så kommer djävulens protestanter med högljudda yttringar angående *"ditt dåraktiga handlingssätt"*. Dina närmaste kommer att förfasa sig över *"dina religiösa griller och din överspändhet"*.

Följer du Skriftens ord och går med Jesus i dopgraven så är strax djävulens protestant där och löjliggör sig över att *"du aldrig vill ta ditt förnuft till fånga"*. Du kommer att få veta att du är en skam för släkten och att du drar åtlöje och vanära över din familj, därför att du sluter dig till de bespottade sekteristerna".

Och du skall inte tro att protestantdjävulen tiger när du i enlighet med Bibeln börjar att söka Andens dop. Då får du sannerligen veta vilken *"fantast"* du är. Protestantdjävu-

len kommer att Satans ängel örfilar dig, när du tar konsekvenserna av din tro och följer Mästaren hela vägen.

len kommer att varna dig för *"Satans bländverk"* och tala om för dig att tungotalet är *"djävulens yttringar"*. Vidare kommer han att tala om för dig vilken fin och bildad kristen du är och hur respekterad din

**Av Helge
Berntsson,
Torremolinos
Spanien**

kyrka är, som inte befattar sig med sådana där svärmiskheter som Andens dop och Andens yttringar.

Väckelse i nuet är det värsta protestantdjävulen vet. Inga medel skys från hans sida för att han skall hindra dig, att

befatta dig med något så lågt och vulgärt" som väckelse.

Från alla fronter kommer protestantdjävulen att storma mot dig, för att se till att du inte lever i den första kärleken och i väckelsens glöd. Du kommer att få höra hans protester öppet och försåtligt från *"heligt"* och oheligt håll. Präster och predikanter, press, radio och TV, vetenskapsmän, läkare och psykologer kommer att åberopa alla förnuftsskäl, alla traditionella, religiösa, medicinska, humana och sanitära skäl för att få dig att lyssna till deras trumeld av protester.

Protestantdjävulen kommer att se till att du blir *"idiotförklarad"* om du ändå *"mot bättre vetande"* *"nedlåter dig"* att *"springa på väckelsemöten"* istället för att ansluta dig till en respekterad församling. Dina barn kommer att utsättas för psykisk tortyr i skolan av protestantdjävulen och genom dem får du veta att du tillhör en minoritet, som är en belastning för samhället. Ja, så kommer protestantdjävulen att lära dina barn.

Se upp för protestantdjävulen! Lyssna till vad Jesus säger i Matteus evangelium: "I skolen icke mena, att jag har kommit för att sända frid på jorden. Jag har icke kommit för att sända frid utan svärd." Akta dig för protestantdjävulen när han talar till dig med lena ord och berömmar dig, för att du är en redbar kristen, som visar hänsyn till föräldrarna eller att du är en skotsam troende, som tar hand om sin familj. Allt detta skall du göra men aldrig på bekostnad av olydnad mot Jesu vilja. "Den som älskar fader eller moder mer än mig, han är mig icke värdig och den som älskar son eller dotter mer än mig, han är mig icke värdig."

Forts. sid. 9

**Av
Östen
Dahlberg,
Skellefteå**

På 1900-talet före Kristus levde en man som hette Abraham. Han är en av bibelns intressantaste gestalter. Från den grå forntiden lyser han ännu som en fyrbåk över tidens vatten.

Abraham är äldre än bibeln. Han hade icke tillgång till de skrifter som vi har. Men skrivkonsten fanns. Ur i Kal-

déen var ett av forntidens största kulturcentra. Med förstäderna inräknade, var det en miljonstad. Där fanns skolor, bibliotek och en viss teknisk kultur. Man har funnit vid utgrävningar, att staden var försedd med ett underjordiskt avloppssystem, ungefär som våra moderna städer.

ABRAHAM'S V

Mitt i denna världsstad uppenbarade sig "Härlighetens Gud" för Abraham och kallade honom ut ifrån den förgiftade atmosfären och den kaldeiska släkten. Det bibliska ordet ecklesia, som är översatt med "församling", lär betyda "de utkallade". Abraham var den förste av dessa utkallade. Den förste medlemmen i Kristi församling. Detta var han genom TRON. Det är märkligt att när Gud förskjuter folkvärlden och utväljer en enda man till att bli bärare av frälsningslöftet och uppenbarelsehistorien, så säger Gud redan vid utväljandet till denne man: "I dig skola alla släkten på jorden varda välsignade!" Välsignelsen skulle bero av den andliga släktskapen och vara lika för alla folk och stammar.

Abraham är en förebild.

Hans karaktär är föredömlig.

Hans liv och historia är förebildlig allt igenom. Abrahams hemlighet var att han trodde Gud. Han följde den gudomliga uppmaningen i 1 Mos. 17: 1: "Jag är Gud den allsmäktige. Vandra inför mig och var fullkomlig!"

Abraham såg inte på sig själv.

Abraham såg inte på människor.

Abraham såg inte på omständigheter.

Abraham såg på Gud.

Hans vandring var en vandring inför Gud — en vandring i tro. Tron sätter Gud högst. I trons värld sitter Gud på tronen. Ur varje prövning framspringer trons evigt nya melodi: "Gud är på tronen ännu." Efter varje förlust svarar tron med samma djupa klang: "Herren gav och Her-

ren tog, välsignat vare Herrens namn!" Denna tro är inte oförnuftig, men den övergår allt förstånd. Sedan förståndet har gjort myteri i den yttersta anfäktelsen, kan tron ensam krossa öknar och kontinenter för att nå sitt mål.

Tron är ett förunderligt ting.

Abrahams liv var en vandring i lydnad och väntan. Han väntade på ett land, en son, en stad. Det är märkligt, att ingen av dessa saker fick Abraham under sin livstid.

"Genom tron bosatte han sig som främling i löfteslandet och bodde i tält med Isak och Jakob." Ett enda litet stycke jord ägde Abraham när han gick ur tiden, och det var en gravplats som han köpte när hans hustru hade dött. Man vore frestad att säga — efter fyra årtusenden — Abraham väntar ännu på landet.

Men sonen — säger du — Isak fick han väl under sin livstid? Det kanske man inte kan förneka, men han fick ingen löftesson så länge det fanns något mänskligt hopp. Först sedan han själv var såsom död fick han sonen som han väntat på så länge.

Staden som han väntade på — staden med de fasta grundvalarna — inte den gamla staden Ur, ty den hade urusla grundvalar, utan staden som Gud byggt — den fick han inte heller under sin livstid.

Tron uppenbaras i prövningen. Minst tre stora prövningar mötte Abraham. Samtliga prövningar syntes bevisa en sak. Att Gud var sveckfull, och hans löfte ett bedrägeri.

Man har funnit bibliotek som visar att man räknade med kubik- och kvadratrötter och andra matematiska finesser. Staden var en berömd kulturtort för måndyrkan, och man har funnit lämningar efter mäktiga tempelbyggnader. Abrahams förfäder och släktingar dyrkade många gudar enl. Jes. 24: 2.

VÄNDA

Vandringen upp på Moria berg. (Antik gravyr.)

Den första stora prövningen var HUNGERSNÖDEN.

Sedan Abraham efter uppbrottens och vandringens och flyttningens epok och mödor kom till Kanaans land, hade han säkert tänkt att stanna där. Det var med en sällsam känsla han hade dröjt vid Mamres terebint. Och det var med en helig bävan han hade slagit upp sina tält mellan Betel och Ai. Det var om detta land som Herren hade talat när han uppenbarade sig såsom härlighetens Gud och gav honom kallelsen att draga ut. Det var om detta land som Herren hade talat när han uppenbarade sig såsom El Shaddai — Gud Allsmäktig. Och det var inte utan offer och mödor som Abraham hade kommit till denna plats. Det måste ha legat en djup smärta och en bitande anfäktelse i detta förhållande att förråden sinade ut och hungerdöden grinade emot honom i själva centrum av Guds löftesland. Det måste ha varit förödmjukande att packa sina kameler, säga farväl till löfteslandet, och flytta till Egypten för att kunna överleva. Vilket djup av självrannsakan — vilken korsfästelse! Men Abraham vandrade inför Gud. Om alla jordiska förmåner gick förlorade, om alla välsignelser blev tagna ifrån honom, så var Gud kvar.

Tre av bibelns största män har vandrat samma väg: Abraham — Josef — Jesus. "Ut ur Egypten kallade jag min son." Har du vandrat i lydnad för Guds kallelse så långt ditt förstånd och dina krafter räckte — då kanske du kan ana vilken vända som Abraham kämpade med

på vägen till Egypten. Det är inte underligt att han gjorde en del misstag. Han var trött av ångest — han var fullständigt bedövd av de hårda slagen.

Den andra prövningen var SKILSMÄSSAN MED LOT.

Efter hungersnöden och äventyren i Egypten kom Abraham med Lot tillbaka till löfteslandet. Betesmarkerna var goda, och hjordarna växte. Det blev fråga om nyttjanderätten till dessa goda betesmarker. Abraham hade nog börjat ana att själva kärnan i Guds löftes goda land, det var just den bördiga jordanslätten. Han kanske också hade förstått att Lot var intresserad. Men han ville inte kiva om husrum på jorden, och därför gav han Lot ett erbjudande som var så generöst, att han borde ha rannsakat sitt hjärta två gånger innan han svarade. Men Lot var svag i självrannsakan. Det var han inte van vid. Han lyfte upp sina ögon och såg sig omkring. Han utvalde åt sig slätten. Och Abraham bröt upp igen. Nu var det inte torka och svält och väsenslösa makter som tvingade honom att flytta, utan en person som kände Abraham, och som borde ha vetat bättre. Abraham kunde ha blivit bitter mot sin frände — han kunde ha sökt hämnd. Men Abraham drog upp i bergen och där byggde han ett altare och åkallade Herrens namn.

Jag tyckte vid ett tillfälle att jag stod på avstånd och hörde hans samtal med Gud: "Herre,

Forts. sid. 14

Vi har kollat inmönstringsrullorna lite grann och funnit att det finns förvånansvärt många vapenvägrare i den kristna hären. Unga friska pojkar som borde ha varit i fält för länge sen, föredrar att fladdra omkring under paroller som: "Gud förändrar samhället". Det här sociala engagemanget har verkligen blivit en snara. Var någonstans i Bibeln står det att vi skall tigga och be världen om ett man-

Om man är musikalisk finns det andra vägar ut till folket numera. En mycket populär väg är att gå ihop i team med hemmagjord pop på repertoaren. Men det kan inte vara särskilt inspirerande att framföra exempelvis den där strandsjövarianten om att Gud är pank inför dagens vakna ungdom. I någon kyrka går det förstås. Där går vad som helst hem nuförtiden, bara det inte är enkelt och folkligt.

"Vapenvägrare och söndagsflanörer"

dat? Vi har ju fått Namnet som är över alla namn i vilket det finns full och härlig frälsning för individen. Här får vissa religiösa partibossar ta på sig ansvaret för den stora grupp ungdomar som istället för att helt och odelat tjäna skördens Herre kastats in i politiken.

Om det nu är samhällsförbättring man söker åstadkomma, finns det väl inget bättre exempel än William Booth, mannen som reste en botbänk mitt i Londons värsta slum. Hade generalen fått chansen i dagens Sverige skulle han varken kontakta första eller andra kammaren men väl rustningskammaren.

Nu är Booths tid ett fullskrivet ark i kristendomens historia. Här står vi 1970 inför andra problem som måste angripas med dagens metoder, men naturligtvis med de gamla kända vapnen — blod och eld.

Ett färskt exempel på detta, ett välregiserat nattmöte i Norrmalmskyrkan här på västkanten, var ungefär det tråkigaste jag varit med om. Fem kyrkor i vasastan och lika många körer presenterade under två timmar något där åtminstone livsglädje, enkelhet och folklighet var bannlyst. Som tur var hade inga syndare hittat dit.

Nej, bröder och systrar, Sjung om Guds rika kärlek famnande världen vid! Sjung om det blod som skänker sargade hjärtan frid! Det är toner som går hem det. Och framförallt leder hem.

Bland annat för att bidra till den allmänna trevnaden i ledet, kan vi meddela, att den underliga typ av flanörer som sågs strosa omkring i de fria församlingarna efter själva genombrottet nu tycks ha gått hem för gott.

Det var populärt då "i början när väckelsen ännu var

godartad" att ta familjen med sig ut på något som närmast kan liknas vid en söndagspromenad för att begrunda Maranataväckelsen och dess hemlighet.

Nåväl, även en solig söndag har sina molntappar, varesig man går ut på Djurgår'n eller ut till Maranata. Om inte annat så går väl solen till slut ner. Vi är ju alla fortfarande underställda naturens lagar och ibland någon stormpiskad natt har det blivit en extra dust medan elementen rasat. Då har röster höjts och siare uppstått som på beställning: "Tillbaka till fastlandet. Här är ju ett liv och ett kiv."

Kanske är det, åtminstone en del, av alla väckelsers hemlighet — LIVET och KIVET. Vem hade räknat med det?

Till fastlandet tar man sig lämpligen via en bro. Och faktiskt de senaste månaderna har fältet varit översållat av ingenjörstrupper som byggt broar åt höger och vänster. Misstanken att man byggt på entreprenad åt sådana herrar som egoism och svekfullhet, ligger nära till hands. Eller har någon sett att en av dessa broar haft sin sträckning ut mot träskmarkerna till behovets barn som sjunker i dyn? Nej minnsann, ingen av dessa aktiviteter har gått ut på att komma t. ex. vårt lands nerknarkade ungdom till undsättning. I stället har man flytt in i den religiösa grå massan, långt från allt som kan associeras till ensamhet, knapphet, svett och tårar. Och djupt därinne bland smile och ryggdunk blir man famnad och ompysslad som förlorade söner, åtminstone till att börja med.

Det slutade ju till sist som det bara kan sluta när man beger sig ut på solskenspromenad en stormpiskad natt fem minuter i tolv.

Jag blir i alla fall aldrig riktigt klok på själva motivationen.

PROTESTANTDJÄVULEN...

Forts. fr. sid. 5

Det är tre aspekter ifråga om korset som protestantdjävulen hjärtligt avskyr. För det första är det Golgata-kors av Guds Sons blod färgat rött. Du skall märka det, att så länge du vittnar och sjunger om religiösa ting i allmänhet, så hörs inget av från honom utom att ljumhetens och liknöjdhetens ande sprider sig som en farsot. Men börjar du lovsjunga Golgata kors och proklamera Den korsfästes triumf, då kommer djävulens protester från alla protestantdjävlar: Hör hur de sjunger, hör hur de talar! De är inte riktigt kloka. "De talar om ett blod, som kan frälsa. Bort med blodsreligionen!"

För det andra avskyr djävulen när någon öppet vågar trotsa protesterna från protestantdjävlar från den egna släkten, detta vränga släkte och från den religiösa släkten och tager sitt kors på sig och följer Jesus. Och han avskyr korsbärarna inte bara för att de sjunger: "Jag vill älska det urgamla kors" utan också för att de under förföljelsen finner behag i svaghet, misshandling, nöd och ångest för Kristi skull. 2 Kor. 12, 10 "Upp min tunga att lovsjunga hus- och kyrkokorset det tunga."

De som låter sig korsfästas i sin gamla människa med Kristus och sedan lever i denna ställning får för det tredje smaka protestantdjävulens brinnande pilar. För du skall veta att köttets högljudda protester inom dig själv också är en djävulsprotestant. Det går inte att bränna djävulsprotestanterna på bål men Bibeln säger att de som höra Kristus till hava korsfäst sitt kött tillika med dess lustar och begärelser.

Hilda Alexis, Borås:

"Låt inte hindra dig att ta emot Anden"

"Han skall döpa eder i helig ande och eld."

När Gud för 57 år sen i sin stora nåd väckte längtan i min själ efter ett djupare liv i hans gemenskap och lät mig komma i kontakt med en liten grupp som samlades till bön där somliga av dem "talade i tungor", denna för mig då så främmande företeelse, i min undran och förvåning över det nya sällsamma som jag såg och hörde, så blev min längtan större då en röst som jag verkligen förnam var Herrens, talade så allvarligt: "Om du skall vara med detta folk och få del av dessa välsignelser så kommer det att kosta dig ALLT." Vad som vid detta tillfälle i första hand gällde var den grupp av kristen sammanslutning som jag under en lång tid varit ansluten till, och som jag nu kände det som en omöjlighet att lösgöra mig ifrån.

Men Gud lämnade inte sitt påbörjade verk i min själ. Allt efter som jag bad och sökte Gud så kom också rika välsignelser från Herren. En dag säger en av systrarna till mig: "Gud vill döpa dig i den helige Ande snart, du måste ha tro." O, tänkte jag, tror inte dessa vänner att jag har den helige Ande när Gud har välsignat mig så underbart. Men det blev mer bön att Gud verkligen måtte göra klart för mig om jag hade den helige Ande eller ej.

Åter mötte Herren med välsignelse så övermåttan som aldrig förr, och åter kom samma tanke: "Ja nu vet jag att Gud har givit mig sin helige Ande." Men det förunderliga var: Gud hade endast påbörjat sitt verk. Han hade något vida mer att ge än sina välsignelser. Han skulle själv komma in och taga sin boning därinne. "Men vem kan uthärda hans tillkommelses dag och vem kan bestå när han uppenbarar sig." Ty han skall vara såsom en guldsmeds eld.. Vem kan ana det djup av utblottelse han låter oss komma ned i, av till och med bortvisande från hans ansikte, när han låter luttringselden förbränna det som står honom i vägen? Men då kom Jesus själv! "O, underbara salighet, när själens dröm blev verklighet, när alla band som själen höll brändes bort när elden föll." Han döpte mig i helig ande och eld, han gav mig även att tala i nya tungor och prisa Gud. Att ge vittnesbörd om hans trofasthet, hans bevarande nåd och kärlek är mer än jag på detta sätt kan uttrycka, men "de redliga se det och glädja sig".

Ni älskade Guds barn som ännu inte nått fram till denna del, låt intet hindra dig, vi måste göra allvar av att bli mottagen av denna "pant på vårt arv". Ef. 1: 13—14.

Ty tiden är rätt inpå oss att hans egendom skall förlössas.

VI BEKLAGAR... Inbetalningskortet som skulle medfölja föregående nummer blev genom ett tekniskt missöde ej medsänt. Inbetalningskortet finns i stället med i detta nummer. Använd det och stöd evangelistveckan i Skellefteå!

Vid planeringen för semestern i KONFERENSSÖ

Motto: "Åter till urkr"

HASSLÖ 4—12 juli

ANMÄLNINGSBLANKETT

Sändes till: Sommarkonferensen c/o Kåre Mörkestöl,
Kungsmarksvägen 37 B, 371 00 Karlskrona.

- ☐ Jag önskar deltaga hela tiden.
- ☐ Jag deltagar följ. data
- ☐ Jag önskar bo i logement för 7 kr. per natt.
- ☐ Jag bor i medfört tält.
- ☐ Jag bor i campingvagn.
- ☐ Jag önskar äta alla måltider, kr. 12: — per dag.
- ☐ Jag betalar måltiderna för hela tiden kr. 100: —.
- ☐ Jag betalar måltiderna för hela tiden och bor på logement, kr. 150: —.

Gör ett kryss i aktuell ruta!

Barn under 6 år äter och bor fritt. Familjerabatter.

Ytterligare upplysningar 0455/277 86

namn:

nationalitet:

adress:

postnr, adr.:

Det är med stor förväntan och spänning som Hasslö fria församling - Maranata ställer upp som arrangör för en stor konferens till sommaren.

Även om vi här ute i havsbandet inte kan bjuda de möjligheter Malmköpingsveckan ger, har logement och bespisningsfrågan lösts som svar på bön. Folkets Hus och skolan har ställts till vårt förfogande.

Hasslö är en ö som i alla år har varit isolerad från omvärlden eftersom det endast i 5-6 år har funnits broförbindelse till fastlandet. Men många härliga väckelser har gått fram över ön och de flesta vet väl vem "Häst-August" var. Han fick vinna många för Herren.

Nu gästar Herren åter vår ö och många har blivit frälsta, andedöpta och döpta. Maranatabudskapet blir mottaget med respekt och vördnad.

Vi hoppas också därför att de ordningsregler och den disciplin som tvunget måste hållas på en sådan här konferens blir hållna av alla deltagarna.

Låt oss gemensamt be Gud om en vecka där Gud frälsar många och möter sitt folk.

Hasslö fria församling - Maranata
Kåre Mörkestöl

Kom

- 1) Anmäl
- 2) Anmäl
och hu
ker sta
- 3) Kryssa
ningsbl
skall b
Du bo
Medtag
kan ell
- 4) Bed för

na med — om Jesus dröjer —

MAREN 1970

ndomens kraftkällor”

MALMKÖPING 18—26 juli

Malmköpingsveckan, med bibeln i centrum, har bliyt något av tradition för maranatafolket. Vi har sett att mönstringen kring Guds Ord leder till ett andligt uppvaknande. Veckan har varit till väckelse för individen. Hur många är det inte som kan vittna om underbara upplevelser av Gud, till andedop och förnyelse från tidigare år.

Vi tror att tillströmningen i år blir större än något år tidigare. Vi ber Dig därför, om Du vill ha Dina speciella önskemål, om bostad o.s.v., uppfyllda, att komma med Din anmälan så tidigt som möjligt. Du gör den lämpligast genom att använda kupongen till höger.

Men framförallt:

Bed för veckan och kom för att alltmer uppfyllas av den Helige Ande.

ANMÄLNINGSBLANKETT

sändes till: Malmköpingsveckans kansli, c/o Midnattsropet, Box 6177, 102 33 Stockholm.

- ☐ Jag önskar deltaga hela tiden.
- ☐ Jag deltagar följ. data
- ☐ Jag färdas i bil.
- ☐ Jag färdas med tåg.
- ☐ Jag önskar privatrum för 12 kr. per natt.
- ☐ Jag önskar bo i logement för 5 kr. per natt
- ☐ Jag bor i medfört tält.
- ☐ Jag bor i campingvagn.
- ☐ Jag önskar äta alla måltider, kr. 12:— per dag.
- ☐ Jag betalar måltiderna för tiden 18—26/7 kr. 95:—.

Gör ett kryss i aktuell ruta!

Barn under 6 år äter och bor fritt. Ungdom upp till 15 år erhåller 50 % rabatt.

Ytterligare upplysningar 08/34 06 35

Namn:

Adress:

Postnr, adr.:

EN DANDY

Av Nils Eklund

Beundrad — bortskämd
blasé
Prövat det mesta
man kan få se,
— nutidsman
som många andra
på breda vägar
vandra.

Frisyren perfekt
slipsknuten hård
skjortan vit
men i själen
stor oreda
ja, förtvivlad
natt trots all
nit.

Det yttre alldeles
ordnat putsat
absolut
men ack
hur det inre
ändå ser ut.

En dag styrde
han stegen
till gudstjänst
lyssnar
förvånad han
hörde något
som likt knivar
trängde in i
det innersta
svidande sanning
om sig . . .

Skakad av
detta fann
han att hjärtat
blödde.
Omtumlad helt
av Guds Ord
utdömd, förlorad
tillintetgjord
Svidande hörde
han sitt
hjärtas ångestrop
hörbart
nödrop
ack ve
jag är förlorad, förlorad
syndare . . .

Då hörde han
så tydligt
en kallande röst —
O vilken ljuvlig
tröst —
Din själ kan
bli vit såsom snö
i mitt blod
just för dig
på korset jag dog —

Förlorad —
men nu —
får han frid
genom Guds godhet
från evig tid —
Född på nytt
till levande
hopp
och ett underbart
mål
ett meningsfullt
lopp.

Två män i helgedomen

Av *Erland Strömqvist, Stockholm*

När man i Lukas 18 läser om de två männen, som gick upp i helgedomen för att bedja,

”Två män gick upp till templet för att bedja. Den ene var en farisé, den andre en publikan. Fariseén trädde fram och bad så för sig själv: 'Jag tackar dig, Gud, att jag icke är som andra människor, roffare, bedragare, äktenskapsbrytare, eller som denne publikan. Jag fastar två gånger i veckan, jag ger tionde av allt vad jag förtjänar.' Men publikanen stod långt borta och ville inte ens lyfta sina ögon upp mot himlen, utan slog sig för sitt bröst och sade: 'Gud, var nådig mot mig, syndare!'”

märker man ganska snart vissa övertoner. De ligger inte hos den till synes dåliga människan. Nej, övertonerna ligger i det självgoda och egenrättfärdigt presterade. Det i fariseens bön som, rent mänskligt, verkade moraliskt oförvitligt hade inget behag inför Gud. Publiken däremot hade det som behövdes för att behaga Gud.

Karaktärsdragen hos dessa båda ger ett direkt intryck av den solida och socialt oklanderliga människan hos fariseen och den "omoraliske", av människor nedklämda publiken.

Fariseen var en laglydig samhällsmedborgare, respekterad, moralisk, religiös. Han till och med fastade och gav sitt tionde. Visst skiljer det sig mycket mellan dessa. Det är ett gap som inte kan överbryggas, utan finns där och utgör ofta utgångspunkten för den mänskliga bedömningen beträffande moral och oförvitlighet.

Men Gud ser inte på tingen på detta sätt. Han såg inte till vad fariseen kunde visa upp av eget presterande. Han såg hos fariseen en man som litade på sig själv och icke på Gud. Han såg en man som föraktade andra och icke kände sin egen synd. Han såg en man som inte bad om nåd. Han såg det högmot och den egenrättfärdighet som lyste fram genom masken och skärmen av goda gärningar. Resultatet blev att han gick

utan frälsning. — Är det inte just detta som i dagens läge leder så många mot fördärvet?

Publiken hade däremot i sig själv inget att komma inför Gud med. Han såg sin egen synd och erkände den. Han var ärlig när han sade: "Gud, misskunda dig över mig syndare." Han erkände den nåd som Gud hade att ge och bad om förbarmande. Han hade ett botfärdigt hjärta. Han hade offret: EN FÖRKROSSAD ANDE. (Ps. 51: 19) Detta har Gud behag till. Detta gav honom frälsning.

Jag skulle vilja överföra detta till dagens situation, där materialismen skapar enorma möjligheter för egenrättfärdigheten. Många kristna offrar till Guds verk; skenbarligen mycket, men ändå enbart delar av ett rikt överflöd. Detta i kombination med att man talar om Jesu tillkommelse och hävdar att man är "brudesjäl". Ibland ser det ut som om kristenheten tror att de skall få ta med sig sitt överflöd vid himmelsfärden.

Är det ändå inte så som Lydia Lithell skriver i sången: "Det enda jag har inför den vita tronen, det är Guds nåd och hans barmhärtighet. All jordisk berömmelse och glans den slocknar när sist jag står hos Gud i härlighet."

Vi får verkligen be Gud hjälpa oss och ge oss nåd att bli såsom publiken till sinnet, vara besjälade av den ödmjukhet som ett rikt kristusliv ger och gå fram till nådens tron med sanning i hjärtegrunden och där få uppleva Guds eviga nåd.

"Ty var och en som upphöjer sig han skall bli förödmjukad, men den som ödmjukar sig skall bli upphöjd."

Klipp ur "Vår Kyrka"

...Maranata och blodtransfusion?

Ett genmäle.

I Vår Kyrka nr 3/70 påstår Ivan Adler helt framt att bl a Maranatarörelsens predikanter uppmanar sina medlemmar vägra blodtransfusion. Ett sånt kategoriskt och generaliserande påstående får inte stå oemotsagt.

Eftersom jag i ett flertal år ivrigt lyssnat till Maranatas förkunnelse och är personligt bekant med dess predikanter tror jag mej kunna ge en annorlunda bild.

Maranata vägrar inte någon människa blodtransfusion. Och ägnar sig inte heller åt någon propaganda i den riktningen. *Adler har nog förväxlat M med Jehovas Vittnen.* En beklaglig förväxling.

Den predikant som eventuellt skulle lära annorlunda är inte representativ för *hela* Maranatarörelsen.

Jag har ej heller hört någon i Maranata tolka de aktuella bibelställena som ett förbud för blodtransfusion. (Läs 1 Mos. 9: 4, Apg. 15: 19, 20.)

Maranata förbjuder ingen uppsöka läkare. Om någon annan förkunnelse skulle finnas är inte den heller *representativ* för hela huvudinriktningen. Men varför är det så svårt för många kristna att tro att under kan hända idag?

Undret är ett väldigt omfattande begrepp. Men varför är just ett gudsingripande till kroppen så svårt att omfatta. **Ett helt evangelium** omfattar *hela* människan (Ande — själ — kropp).

Guds omsorg om människan omfattar henne som totalitet.

Vad skulle inte hända om alla de läkare, som bevisligen konstaterat ett övernaturligt ingripande beträffande människors kroppar, vågade träda fram och berätta vad de sett? Vilken märklig exempelsamling! Maranata är förvisso en omstridd rörelse. Men varför tro allt vad en snårig ryktesflora berättar? En *saklig* och opartisk undersökning främjar alltid en god sak. **SANNINGEN KRYPER FRAM!**

Björne Erixon
teol. kand.
Maranataförkunnare

ABRAHAM'S VÅNDA

Forts. fr. sid. 14

förbarma dig över mig! Du som kallade mig att lämna hus och släkt och draga ut ur det kaldeiska Ur — Du som lovade att leda mig till ditt löftes goda land — Herre, fräls mig från min vilsekommenhet! Jag har länge bott som en främling i detta land. Jag har flyttat från lägerplats till lägerplats — ett tag trodde jag att Jordanslätten var det land du ville giva åt mig. Det har jag lämnat åt Lot, för jag ville inte strida. Herre — jag är trött på detta irrande, och jag har kommit alldeles vilse. Herre, förbarma dig över mig, och visa mig vägen till ditt löftes goda land!" Herren svarade: "Abraham, res dig upp och se dig omkring från den plats där du står — åt öster och väster och norr och söder — åt dig skall jag giva detta land!"

Om Lot hade gått med på att dela lika med Abraham, så hade han blivit rik. Genom att lägga beslag på det bästa, fick han ingenting. Guds löften kan man inte få ut genom att tränga undan andra. Guds välsignelse blir man inte ägare av genom att sabotera för sina medmänniskor. Varken hot eller våld kan försäkra oss om Guds välsignelse. De dyrbaraste klenoderna i Guds rike får man genom att avstå från dem! Ju mer man avstår ifrån, dess högre stiger man. Lot drog ner mot Döda Havet. Abraham flyttade till Hebron. Det är 1.400 meters nivåskillnad. Det är bättre för anden att bo på höjderna. Abraham trädde närmare Herren, men Lot flyttade närmare Sodom. Lot tyckte att mycket var på tok i Sodom, och han gick med i stadsfullmäktige. Men när Gud omstörtade städerna på slätten, tänkte han på Abraham, och räddade Lot.

Det stora provet att offra sin son.

När Abraham var c:a 120 år gammal, ställdes han inför det stora provet — att offra sin son. Att offra sig själv är inte det svåraste. Det svåraste är att offra det käraste. Abraham är ensam med sin vanda. Om Herren hade bjudit att Isak skulle offra Abraham, hade saken varit enkel. Ty Guds löfte var knutet till Isak. Men här gick ju alla Guds löften om intet. Anfäktelsen måste ha varit fruktansvärd. Han måste ha frågat sig själv om han var vansinnig minst tusen gånger. Abraham hade ingen han kunde samtala med. Han hade bara sitt eget omdöme. Här låg frestelsen i att göra uppror mot Gud i förnuftets namn. Det är en dubbel demon. Den ene ropar: "Du är vansinnig!" Den andre ropar: "Gud är en idiot!" Du är vansinnig — Gud är

Forts. sid. 16

Kontakt

med läsare

Kom även DU med Ditt bidrag till denna sida. Adressen är: Midnattsropet, Box 6177, 102 33 Stockholm

HELA FAMILJEN MÖTTE JESUS

"Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst men den som inte tror, han skall bliva fördömd."

Mark. 16: 16.

Jag blev frälst den 20 mars 1969 i ett maranatomöte på Hasslö. Den stunden har jag aldrig ångrat. O, tänk det håller än, det är så underbart att jag inte kan säga det i ord.

Genom att jag blev frälst började mamma och pappa gå på möten. Och nu är de också frälsta. Midsommardagen 1969 fick vi gå i dopets grav alla tre tillsammans med fem andra.

Tag emot Jesus medan han låter sig finnas. Amen.

Agneta Svensson, 13 år
Hasslö

HELBRÄGDAGJORD

Till Guds namns förhårligan- de vill jag tala om vad Jesus i sin stora nåd gjort med mig. Jag har länge lidit av svår mi- gränvärk och hjärtfel. Senare har jag fått fel i ryggen och en fruktansvärd värk i benen, med delvis förlamning som följd. På grund av min yrsel ramlade jag ofta och slog mig.

Den sista tiden av min sjuk- domsperiod kunde jag endast förflytta mig med kryckor in- omhus. Förut hade jag inte kunnat sitta ett helt möte på grund av värk, men nu kom jag

inte alls till några möten. Jag åt en massa tabletter, men det hjälpte inte. Nerverna tog helt slut, och ingen läkare kunde hjälpa mig.

Fredagen den 27/3 1970 ring- de en trossyster och frågade om hon och *Helmer Nyberg*, (sång- arevangelist från Kalmar) fick komma på sjukbesök. Broder Nyberg läste Guds Ord, smorde mig med olja och bad i Jesu namn. Det gick som en elektrisk stöt igenom hela min varelse, från huvudet till fötterna. Jag blev helbrägdagjord och kunde gå utan kryckor. All värk var borta och jag hoppade högt av glädje.

Då allt var hopplöst grep Jesus in. Halleluja! Hoppas detta blir till välsignelse för någon lidande människa. Und- rens tid är ej förbi!

Elis Bäckström
Landsbro

TYST VÅR

Det finns väl ingen årstid, när man så starkt upplever Guds storhet i naturen, som just om våren. Själv känner jag en oändlig tacksamhet för varje ny vår jag får uppleva.

För några år sedan läste jag en bok som gjorde ett mycket starkt intryck på mig. Den het- te — "Tyst vår" — och var en mycket skakande berättelse om vetenskapens ödeläggelse bland småfåglarna. På nytt har jag blivit påmind om den i vår, där- för att det har skett en förbätt- ring just på det området. Här i Sverige har ju användandet av D. D. T. förbjudits och resulta- tet har vi redan i vår fått upp- leva i våra skogar. I vår har man åter fått glädjas över fåg- larnas lovsång till sin skapare. Man har åter upplevt glädje och lovsång i naturen.

När man för några år sedan gick ut en tidig vårdagsmorgon, var det något av begravnings-

stämning, tyst och kallt. Man upplevde då att *människans in- telligens och klokhet*, gör våld på naturens lagar och går många gånger utanför Guds rå- märken.

Boken "Tyst vår" har lett mina tankar över på det and- liga området. Måtte Gud hjälpa oss i Maranataväckelsen så inte *lovsången* tystnar i våra för- samlingar. Då blir det begravn- ingsstämning, tyst och kallt ibland oss. Jag önskar, att vi ska få äga en obruten kontakt med Jesus så att inga s. k. "bio- cider" får komma in i våra hjärtan och församlingar. Må vi också äga den *värme* som Kristi kärlek ger, så vi kan *vär- ma* alla frusna människor som det i dessa dagar finns överflöd av. Det får inte förekomma att människor ska känna sig frus- na ibland oss. Jag önskar och hoppas att Maranataväckelsen ska inta en särställning i en kärlekslös tid! Låt oss prakti- sera *kärlekens höga visa!*

Jag är så innerligt tacksam för vad som hänt mig, Guds ledning med mig till Maranata och hans trofasthet och omsorg om den enskilda människan. Tänk att få vara frigjord ifrån allt som man förr var bunden av. Friköpt genom Jesu dyra blod!

Vilken glädje man upplever när man "levt ökenliv" — och plötsligt — funnit "en stad som man kan bo i". — *Den levande Gudens stad!*

Jag har också fått uppleva hur kärleken driver ut rädd- hågan. Kristi kärlek tvingar mig att tjäna honom. Låt oss engagera oss ännu mera! Vår arbetstid är med all säkerhet mycket kort. Snart ljuder basu- nen och då gäller det att ha an- vänt nådatiden på rätt sätt.

Jesus är *vägen, sanningen och livet!*

Tottie Andersson
Skellefteå

ABRAHAM'S VANDA

Forts. fr. sid. 7

en idiot! Den som inte har mött denna dubbel-demon och hört dessa röster, han vet inte vad anfäktelse är. Det var i denna anfäktelse som Abrahams tro höll provet.

"Och denna vandring var så tung — det var den sista — vem kan väl fatta vad hans faders-hjärta led!" Vandrigen upp till Moria är brant.

Vilken namnlös vända!

Vilken obесkrivlig anfäktelse!

Vilken gränslös självvranssakan!

Här måste havets botten komma i dagen, och alla uppsåt och tankar provas i det skarpaste ljus. Hela vägen måste belysas, och hela hans själ genomskådas. Hade han på någon punkt avvikit från vägen? Hade han på någon punkt tgit miste? Var Hans uppenbarelse äkta! Eller hade hela denna långa och ansträngande väntan varit bara en tom och narraktig inbillning? Hur är det med vår tro? Är det mer än en religiös inbillning? Ja, det kommer vägen upp till Moria att avslöja. De flestas tro räcker aldrig till att komma i rörelse ens i riktning mot offerplatsen. Många har drabbats av hårda slag och gjort stora förluster. Abraham skulle med egen hand offra sonen; denna son, som han först hade väntat på tills han var hundra år, och som han sedan fått genom ett under. Denne ende son, som liksom var det samlade resultatet och hela meningen med hans livs troskamp; varför skulle det vara nödvändigt att offra honom på detta meningslösa sätt?

Det kanske kan förefalla meningslös — men vi kommer till slut till en gräns där det blir nödvändigt. Lagg det på minnet! Ty annars kunde det hända att välsignelsen förvandlades till upplåsthet, och kallelsemedvetandet till en oersonlig självmedvetenhet. Har vi inte sett dessa jättelika missfoster i den andliga verksamheten?

Människor som Gud har välsignat, men som förvandlat den gudomliga kallelsen till en benhård självhävdelse. "Detta har Gud kallat *mej* till — här har Gud satt *mej* — jag — mej — mitt." Välsignelsens strömmar har frusit in i kalla mänskliga beräkningar och förvandlats till stora isblock och ställt till stor förödelse. Därför är Herren omutlig: "Gå till Moria och offra där *din ende son som du har kär!*" Bittida följande morgon var Abraham på väg. Hans storhet består i att han var vad han bekände: "Stoft och aska."

Att uppgiva sig själv är inte det svåraste. Det svåraste är att nödgas uppgiva Gud. Ty i denna yttersta prövning måste vi antingen ge upp alla egna tankar, känslor och anspråk — eller också uppgiva Gud. När det ser ut som om man måste taga avstånd från Gud, därför att han är inkonsekvent och omoralisk, då är det verkligen svårt. Men Abraham bestod provet, i det *han offrade allt för att behålla Gud.*

Denna väg kan endast TRON gå.

Endast TRON — i bestämd form — kan gå denna väg. Den mänskliga ansträngningen är för längesedan utmattad och uttömd. Endast tron kan bringa detta offer. Här öppnar sig vyerna. Moria har vida horisonter. Här på Moria var det som Gud slog botten ur Abrahams tomkärn och gjorde honom bottenlös. Här frälste Gud Abraham från allt jag och allt själv — från allt mig och vårt. All prestation — all familjestolthet och all släktegendom tog slut. Det var slut på sammanhang och släktledning och traditioner. Här sprängde Gud gränserna för Abraham och gjorde honom gränslös. "I dag skola alla slakten på jorden varda välsignade!" När Abraham blev villig att offra sin egen son, flödade välsignelsen ut över alla slakten på jorden. "Se'n dess ha ofta smärtans tårar runnit och Herrens berg blev Hoppets grav så mången gång

Forts. nästa sida

PRENUMERERA NU!

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 33:—, halvår 17:—, kvartal 9:—. Lösnummer ge och Danmark är priset 1:50. — Till Finland, Nordetsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet.

Postgiro 57 16 20.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ Är ny prenumerant

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Förmånspren.
APRIL—DEC.
för 25 kr.

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 6177
102 33 Stockholm 6

Svarsförsändelse
Konto nr 4745
102 30 Stockholm 6

Forts. fr. föreg. sida

Men andens stridsmän här sin rätta adel vunnit
på offerhöjden under änglars jubelsång
Här Gud sin ed om evig trofasthet har svurit
Där möter himlens son sin återlösta brud
och ingen helig har sitt kröningsmycke burit
förrän han på offerhöjden träffat har sin Gud."

Tron är välsignad av Gud.

Endast tron vet vad det är att vara välsignad av Gud. Tron som är välsignad av Gud — och som kan bli till välsignelse intill jordens ändar. När offrets smärta har renat själen och jaganden är utdriven, då sänker sig himlen ned till jorden, då talar Gud — Guds härlighet vilar över offerhöjden. Abraham offrade välsignelsen, men behöll välsignelsens Gud. Han offrade välsignelsen innan självskhetens jäsännen hade förstört den, och han blev kallad Guds vän. Här fick Abraham skåda in i försoningen. Detta är en förebild till Förklaringsberget. Där möttes och samtalande tre stora: Jesus — Moses och Elia. Ett sällsamt möte. En toppkonferens i Guds rike. Ett avgörande ögonblick i Guds rikes historia. Det var tre stora som hade gjort fiasko. Wetherhead säger att "det förvisso kulle varit svårt att säga

hur det skulle gått med Guds frälsningssak, om dessa tre hade misslyckats. Och ändå hade alla tre stått inför ett misslyckande som liknade förtvivlan". Och nu stod Jesus där — vid misslyckandets brant. Han skulle bringa det stora offret. Han var fåret till brännoffret som Gud hade utsett. Här på Förklaringsberget invigde sig Jesus på nytt åt denna stora uppgift. Han förklarade sig villig att bli offerlammet. Då såg lärjungarna hur han förvandlades — hans ansikte blev som solen, och hans kläder blev vita som ljuset. Och från himmelen kom en röst som sade, "Denne är min Son, den utvalde!"

Från denna höga utsiktspunkt i Andens rike synes Golgata i det klaraste ljus. Den av Gud utvalde Sonen — kvinnans säd som skulle sondertrampa ormens huvud — var nu kommen till offerhöjden. Och denna dag hade Abraham sett. Faderns vända och sonens ångest som hade genomborrat honom på Moria, var det teleskop genom vilket Abraham skådade in i Guds rådslut och Guds väsen. Han fick se den stora dagen, försoningsdagen — Kristi dag. Och han blev glad. Ty han visste att Gud var mäktig att uppväcka från döden — och att inget lidande och ingen död kan släcka hans kärlek eller göra Hans plan om intet.

Det gäller Dig!

Fräls eller förlorad —
Himmel eller Helvete?
"Alle hems af syndat och Bro i salighet är härligheten från Gud." (Rom. 2:13)

Vad skall Du göra för att bli frälst?
Bibeln ska läsa (1 Joh. 1:9) — Tro på Jesus (Apg. 16:31). Här har brett
Du själv och dina vänner (1 Pet. 2:10) — Älska Hvar annan (Apg. 2:21)

Vad skall Du göra för att gå evigt förlorad?
Ingening — föraktat barn som tilläts — väntanden tanken på döden
och evigheten — för döden utan Jesus Kristus.

När kan Du bli frälst?
"NU ÄR FRÄLSNINGENS DAG" 2 KOR. 6:2

NY
UPPLAGA!

"Det gäller Dig"

Traktaten som ställer
människan inför all-
varet: Himmel eller
helvete.

Nu är frälsningens
dag.

Mycket bra i själa-
vinnarbetet!

BOKNYHET! VINN VÄRLDEN NU

Av Oswald J. Smith

Författaren har funnit själavinnandets hemlighet och delger
läsaren sin realistiska syn på individuell evangelisation.
PRIS 10:75

Klipp!

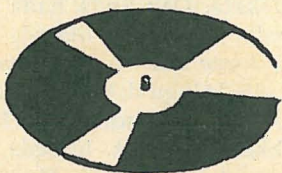
| Sänd mig mot
| postförskott
| ex av trak-
| taten "Det gäl-
| ler Dig". à 3 öre
| st.
| ex VINN
| VÄRLDEN NU
| à kr 10:75

Klipp ut kupongen och sänd den till Mid-
nattsropets Bokförlag AB, Box 6177
102 33 Stockholm

Namn

Bostad

Postnr }
Postadr }

Sång och musik för hela landet

Här kan ni göra fynd!

Grammofonskivor är bland det senaste som fått samlarvärde över sig. I vår tids uppsjö av LP- och EP-plattor i färggranna omslag har de gamla skivorna blivit eftersökta. Redan nu betraktar väckelsens folk den första tidens MRM-inspelningar som rariteter. MRM-skivorna från den tiden var ju omätligt populära och gick ut i ganska stora upplagor. Man vill nu bevara tonen från den första kärlekens tid i början på vår nya andliga era.

Många kompletterar nu sina skivsamlingar från den allra första utgåvan till tidens senaste produktion. Men man är i många fall ute i sista minuten. Kännare av levande andlig sång och musik åker land och rike kring och plockar i de lager som finns kvar. **Vi vill dock meddela, att det fortfarande — i begränsad omfattning — finns tillgång på gamla MRM-skivor.** Önskar du få din MRM-skivsamling komplett så vill vi hjälpa dig med det.

Gör så här:

Inventera innehavet av dina inköpta MRM-skivor. Anteckna på nedanstående beställningskupong numren på de skivor som du redan har. Sänd anteckningarna till Evangelii-Center, Fack 200 24, 781 02, Borlänge 2. Vi tar ut samtliga skivor som du saknar, så att din skivsamling blir komplett. Du får betala med 10–15 kr i månaden — eller enligt annan överenskommelse — till hela beloppet är till fullo betalt.

Vi gör detta speciella erbjudande därför att vi vet att en komplett MRM-skivsamling otvivelaktigt har sitt värde. Det är många sidor av den fria väckelsen som kan belysas med hjälp av grammofonskivor: stämningar från väckelsens första decennium, styrkan av den första kärlekens eld som brann i själarna m. m. Med varje MRM-skivsamling, som räddas undan förgängelsen, räddas en spillra av vårt levande förflutna, ökas och fördjupas vår kunskap om den grund på vilken vår levande tro vilar.

Det är vår förhoppning att så många som möjligt skall kunna få sina skivsamlingar kompletta — från den allra första utgåvan till tidens senaste produktion.

Med de bästa hälsningar

EVANGELII-CENTER, Fack 200 24, 781 02 Borlänge 2 — Tel. 0243/105 95

BESTÄLLNINGSSEDEL

Var god sätt ett kryss (X) över de skivnummer som du äger. MRM 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80.

EP 105, 145, 173, 247, 401, 471, 475, 476, 480, 481, 483, 484, 1800, 671.

MS 160, 176, 181, 186, 197, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206.

LP 101, 102, 103, 104, 106, 107.

Norska MEP 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11.

Jag önskar betala skivorna med kr i månaden. Telefon

Namn: Gata/Box

Postnummer: Adress:

Kupongen insändes till **EVANGELII-CENTER, Fack 200 24, 781 02 Borlänge 2.**

• Mötesannonser •

Stor pingstkonferens i Jönköping

Mötestider: Lördag 16 maj kl. 19.30

Pingstdagen kl. 11.00, 15.00 och 19.00

Annandag pingst kl. 15.00 och 19.00

Samtliga möten i Väckelsetältet vid Vätterns Tvätt, Östra Storgatan 113

Vittnen: Bertha och Gösta Svensson, Arnold Andersson, Kåre Mörkestöl, Göta Löfsund, Henry Holmberg m. fl. En stor sångarskara sjunger. Tillresande sångare uppmannas medta musikinstrument.

För logi, ring 036/11 36 55

Välkomna från när och fjärran!

Maranataförsamlingen i Jönköping

STOR PINGSTKONFERENS

**i Maranatatältet
Tantolunden,
Stockholm**

Vittnen (bl. a.):

ARNE IMSEN

ALF PETERSON

(se vidare nästa nummer)

Maranataförsamlingen i Stockholm

"Han ger särlaregn åt törstig jord"

Av Lars-Ove Karlsson, Halmstad

"Guds nåd varar evinnerligen", är bibelns budskap till människan i dag. Det finns nåd till pånyttfödelse, då syndaren upplever att han är förlorad och fattig i sitt innersta utan Jesus Kristus. Mästaren kommer med sin kärleksfulla stämma och säger: "Idag är det din sökningstid. Du får möjlighet att uppleva befrielse och frid, om du överlämnar dig reservationslöst i mina händer." Då ser den skuldbetyngda människan korset på Golgata, där den blödande och sargade Frälsaren led straffet för våra synder. Men denna Jesus lät Gud uppstå för vår rättfärdiggörelses skull och han lever idag! Pris ske Gud och Lammet!

Du får följa Jesus i dopets grav och uppstå till ett nytt liv i gemenskap med Gud. Då gäller löftet i Ordet att den som tror och bliver döpt, han skall bli frälst och som gåva få den helige Ande. Detta uppfyller Jesus i dessa yttersta dagar. Han ger särlaregn åt törstig jord. Han ser din längtan efter kraft och utrustning och han är den som vill fylla allt i alla. Halleluja, tänk vilken nåd, när Jesus får utgjuta av sin Ande

över oss, sina medarvingar till löftet om Hjälparen. När pingsstens eldstungor sänker sig över den bedjande skaran sker detta märkliga: Vi blir alla uppfyllda av Anden och börjar tala nya tungomål, efter som Anden inger oss att tala. Denna bärande kraft i en kristens liv kan bli din. "Tag emot, tag emot den gudomliga kraft, som finns uti Frälsarens blod. Tag emot denna kraft som de heliga haft. O du dyrköpta själ fatta mod!"

Men denna utrustning är inget självändamål, utan Herren vill använda dig till att föra ut evangelium, det glada och frälsande budskapet till alla människor. O, vilken gränslös nåd det är när Jesus kallar oss till tjänande, till efterföljelse och försakelse. Det kan kosta oss mycket av vår bekvämlighet och egoism, men "*nu lever icke mer jag utan Kristus lever i mig*", och vi får vandra den stig han gått före. "Se han räcker ut sin hand och kallar dig, Fader, Son och helig And sviker ej." Skall du svika Jesus på denna punkt och gå din egen väg, går du miste om hans välsignelse och välbehag över ditt liv. Överlämna dig åt honom,

som gör allting nytt i ditt liv!

Jesus vill också lösa och frigöra de kristna i denna yttersta tid, innan Jesus kommer och vi får uppräckas på skyar Herren till mötes. Maranata-ropet ljuder: "Se brudgummen kommer. Gå ut och möten honom!" Detta budskap skall nå alla i dessa dagar. Därför gäller det att taga korset på och efterfölja honom. Han är trofast och skall slutföra denna väckelse genom hinder och motgångar och han skall ställa fram sin skara på Sions höjder, slutförlossad och evigt bärgad. Må vi alla som tror på Jesus vara med den dagen och innan dess ha bärgat den stora skörden undan vrededomarna.

Bed för Maranataförsamlingen i Markaryd och våra vittnen, att vi alla blir till största möjliga välsignelse för vår omgivning. Bed Gud att han sänder ut vittnen och arbetare till de stora fälten även i Halland och Skåne, så att "väckelsen får gå fram här idag, mätta de hungerande, släcka kval. Jesus ifrån Nasaret uppväcka kan!"

Maranata! Du vår Herre kom!